

Det er derfor, der er brug for handling nu, og det er også derfor, vi fra Dansk Folkepartis side stemmer for det dagsordensforslag, som er fremsat af Venstre og De Konservative, fordi det netop gør klart, at der skal handling til her og nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 10 af Pernille Sams (KF) og Svend Erik Hovmand (V) (se foran) vedtoges med 87 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 4 (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 70: Forslag til lov om fondsmæglerselskaber. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (Fremsat 9/11 95).

Sammen med denne sag foretoges den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 71: Forslag til lov om værdipapirhandel m.v. Af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen). (Fremsat 9/11 95).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Anden næstformand (Henning Grove): Forhandlingen foregår heroppefra, og jeg beder om ro i salen.

Forhandling

Jacob Buksti (S): Behovet for den børsreform, som disse to lovforslag lægger op til, har længe været presserende.

Spørgsmålet er, om vi fortsat kan og vil være i stand til at fastholde og udvikle handel med værdipapirer i Danmark under et stigende

internationalt pres og stærkt intensiveret konkurrence. Det gælder ikke mindst som følge af liberaliseringen af de internationale kapitalbevægelser, koncentrationer og stordriftsfordele i omsætningen af værdipapirer og hele områdets tilpasning til EU's indre marked. Skal vi have en børs i Danmark i fremtiden, eller vil der kun være plads til nogle få dominerende, internationale markedspladser? Det er det, det handler om.

Men arbejdet med denne børsreform har unægtelig været længe undervejs, idet det nu er mere end 2 år siden, den daværende industriminister nedsatte et særligt børsudvalg med repræsentanter for de interesserede parter. Imidlertid har interesseforskellene mellem udstedere, handlere og købere vist sig så store, at der hidtil ikke har kunnet skabes enighed om den stærkt påkrævede model for en modernisering og fremtidssikring af det danske børsmarked, og derfor haster det med en løsning.

I Socialdemokratiet tillægger vi det afgørende betydning for virksomhedernes muligheder for at skaffe kapital – og dermed også afgørende betydning for udviklingen i beskæftigelsen – at der fortsat kan handles værdipapirer i Danmark. Men samtidig skal det være således, at det kan ske på tilfredsstillende vilkår for investorerne, specielt med hensyn til gennemsigtighed og investorbeskyttelse. Uden investorer vil der jo ikke være nogen handel, og derfor er det vigtigt, at der nu oprettes et Fondsråd, som skal virke for et velfungerende dansk værdipapirmarked med en sådan effektivitet, gennemskuelighed og konkurrencedygtighed, at det er attraktivt for udstedere, investorer og værdipapirhandlere, samtidig med at det lever op til de internationale standarder. Det helt afgørende er, at der herigennem kan ske en løbende tilpasning til et mere og mere dynamisk marked.

Der har undervejs været nogen diskussion om Fondsrådets sammensætning og kompetence. Fra Socialdemokratiets side finder vi, at den løsning, der lægges op til i lovforslagene, er en brugbar model til at skabe optimale rammer for værdipapirhandelen og herunder sikre, at handelen finder sted på en rimelig og redelig måde under hensyntagen til investorbeskyttelse og en effektiv formidling af kapital til udstederen. Der skal ligeledes tages hensyn til, at clearingvirksomhed foregår på tryksgivende måde, og der skal tages hensyn til værdipapirhandelens kommercielle vilkår i konkurrence med værdipapirmarkeder i andre lande.

Vi mener også, at der gennem konstruktionen med en neutral formand og næstformand med henholdsvis økonomisk-erhvervs-mæssig og juridisk-erhvervs-mæssig sagkundskab er skabt grundlag for, at Fondsrådet vil kunne fastlægge de nødvendige rammer og vilkår på en saglig og markeds-mæssigt forsvarlig måde.

Endelig har det for Socialdemokratiet været vigtigt, at der med de nye bestemmelser ikke blev fastlagt særlige vilkår for enkelte selskaber eller brancher, f.eks. med hensyn til oplysningsforpligtelser. Samtidig erkender vi imidlertid, at særlige internationale konkurrencevilkår kan betinge, at der gøres undtagelser eller gives dispensation for hele eller dele af halvårsregnskabet, således som det også har været tilfældet efter de hidtidige bestemmelser. Det skal dog kun kunne ske efter en konkret vurdering.

Lovforslagene er altså et forsøg på at fremtidssikre det danske børsmarked og samtidig gennemføre EF-direktiverne om investerings-service og kapitalkrav. Forslagene er sendt til en hurtig høringsrunde hos de interesserede parter, og vi er åbne over for velbegrundede forbedringer under hensyntagen til lovgivningens sigte. Socialdemokratiet kan derfor støtte lovforslagene.

Pia Larsen (V):

Det har været en svær fødsel at få disse to lovforslag om fondsmæglerselskaber og værdipapirhandel på plads, men barnet er efter Venstres opfattelse næsten så velskabt, som noget menneskeskabt kan blive.

Venstre er tilfreds med indholdet af de to fremsatte lovforslag. Hermed være ikke sagt, at lovforslagene er 100 pct. fejlfri; men uden på nogen måde at invitere til fornyet slagsmål skal jeg på Venstres vegne erklære mig for modtagelig for saglige input under udvalgsbehandlingen.

Et af hovedformålene med lovforslagene er at fremtidssikre og smidiggøre lovgivningen om reguleret fondsmæglervirksomhed, så det danske marked for handel med værdipapirer til stadighed vil være attraktivt for såvel udstedere som investorer og handlere. Samtidig skabes der mulighed for at oprette autoriserede markedspladser, som gerne skulle forbedre mindre og mellemstore virksomheders adgang til at skaffe risikovillig kapital uden at være nødt til at lade sig børsnotere.

Det nyetablerede Fondsråd skal udstikke de overordnede rammer for aktiviteterne uden

hermed at fratage de enkelte fondsbørser m.v. retten til selv at definere de mere detaljerede regler for deres virksomhed. Der bliver således ikke tale om, at Fondsrådet kommer til at virke som en overbestyrelse, som nogle ellers havde frygtet.

Venstre mener således, at den rette balance i forholdet mellem de enkelte markedsdeltagere og kategorierne af markedsdeltagere er fundet, og vi medvirker gerne til en hurtig og smidig udvalgsbehandling, så lovforslagene kan vedtages inden Folketingets juleferie.

Pernille Sams (KF):

Der har ligget et noget specielt forhandlingsforløb forud for denne førstebehandling, og det kunne der siges meget om; men lad os nu ikke ødelægge den nogenlunde gode stemning, der omsider er blevet i denne sag.

Vi er mere tilfredse med lovforslagene, som de præsenteres denne gang. Der er afgørende forbedringer, først og fremmest i det helt afgørende spørgsmål om Fondsrådets sammensætning. Hvor formandens stemme tidligere skulle tælle dobbelt ved stemmelighed, er der nu 11 medlemmer i Fondsrådet, så formandens stemme herefter aldrig skal tælle dobbelt. Næstformanden i rådet er en positiv nyskabelse, først og fremmest fordi det hermed får yderligere et medlem, der skal overbevises, hvis et spinkelt flertal vil majorisere et forslag igennem på tværs af de øvrige ønsker.

Der har vist sig bred opbakning om og generel tillid til den nye konstruktion med 11 medlemmer i Fondsrådet, og det er afgørende for os. Det er nemlig af vital betydning, at den lovgivning, vi har fået skruet sammen, kan sikre, at vi får mindst én internationalt konkurrencedygtig børs her i landet, som kan blive en god markedsplads og være gearret til at møde fremtidens udfordringer.

Også de nye forenklinger af clearingbestemmelserne, hvor pengeinstitutterne nu får en frist til at komme med et bedre tilbud til institutionelle investorer, der selv ønsker at cleare og har fået Fondsrådets ord for, at de betaler for meget for det, er bedre end den tidligere ordning. At det nu skal overlades til Værdipapircentralens bestyrelse, om den skal omdannes til et aktieselskab, er ligeledes fint for os.

Visse partier har lagt megen vægt på at få fjernet rederireglen. Vi mener ikke, der er behov for at fjerne den, men hilser velkommen, at øvrige brancher i samme internationale konkurren-

cesituation nu får den samme mulighed, som rederierne hidtil har haft. I vore dage, hvor virksomhederne i vidt omfang konkurrerer på og profilerer sig på større og større åbenhed, er der ikke seriøse betænkeligheder ved en sådan regel.

Alt i alt er det således overvejende positive ændringer, der er sket siden førstebehandlingen i foråret, og Det Konservative Folkeparti går positivt ind i det videre arbejde med sagen.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Ved førstebehandlingen i maj karakteriserede jeg disse to lovforslag som ideologisk slam, og de ord vil jeg fortsat godt stå ved. Forslagene er båret af en liberalistisk ideologisk holdning langt ude på det overdrev, hvor enhver form for sammenhæng mellem ideologi og realiteter er ophørt.

Problemet er, at Københavns Fondsbørs er ved at dø som aktiebørs, og så siger ideologien, at markedskræfterne kurerer alt, og derfor skal denne misere kureres, så vi får et marked af børser. Jeg er nødt til at sige det igen: Vi får aldrig et marked af børser. Vi får nul børser eller én børs, og det er det, hele diskussionen drejer sig om.

Som sagt er forslaget ideologisk, og hvis det ender med, at vi stemmer imod det, vil det derfor ikke genere vores nattesøvn. Men vi er altså også et ansvarsbevidst parti. Vi er ansvarlige over for de mange mennesker, hvis pensionsopsparing er placeret i ATP, LD, pensionskasser og forsikringselskaber og skal placeres bedst muligt. Vi er ansvarlige over for de mange virksomheder, som er afhængige af en velfungerende fondsbørs for at sikre kapitaltilførsel og ikke uden videre kan gå på udenlandske fondsbørser.

Derfor gik vi også ind i forhandlingerne i sommer, da der var fare for, at regeringen ville sælge ud til De Konservative, der jo arbejdede for at skabe et mere uigennemskueligt marked. Her er jeg nødt til at sige, at de eneste, der er interesserede i et uigennemskueligt marked, er pengeinstitutterne, fordi det er lettere at tjene penge på et grumset marked, og desuden en enkelt virksomhed, nemlig A.P. Møller, som af en eller anden grund mener, at den lever bedst, der lever skjult. Men vi går som sagt ind for at sikre et så gennemskueligt marked som muligt af hensyn til lønmodtagerne og størstedelen af det danske erhvervsliv.

Som bekendt endte disse forhandlinger resultatløst – ikke fordi regeringen ikke kunne få flertal for sine forslag, men fordi regeringen ikke kunne blive enig med sig selv om, hvad den egentlig ville have flertal for. Nu er der så gået en måneds tid, og jeg forstår, at regeringen nu har indgået et internt forlig, som den lægger frem her i salen. Den fremgangsmåde har jeg ikke noget at indvende imod, bortset fra at det nok havde været høfligt over for forhandlingspartnerne at orientere dem om, at det var den måde, man ville gribe sagen an på, i stedet for at lade os gå og vente på nye forhandlingsmøder.

Med hensyn til selve resultatet af det interne regeringsforlig har jeg sådan set ikke nogen bemærkninger om Fondsrådets sammensætning. Det kan være en meget smart løsning med hensyn til formand og næstformand, men jeg har et spørgsmål i den forbindelse: Har ministeren nogen planer om at inddrage Erhvervsudvalget i udpegningen af disse to medlemmer, eller er det noget, ministeren vil klare alene?

Hvad angår Fondsrådets kompetence, mener jeg til gengæld stadig, at der er problemer med gennemsigtigheden og adgangen til clearing m.v. Det vil vi kigge på under udvalgsarbejdet.

Min konklusion er, at vi helst stemmer imod; men hvis vore stemmer er nødvendige for at sikre det bedst mulige resultat, er vi fortsat samarbejdsvillige og herunder også parat til at stemme for et eventuelt forligsresultat.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg er nødt til at reagere på den ret grove beskyldning, hr. Kjeld Rahbæk Møller fremsatte, nemlig at Det Konservative Folkeparti skulle gå ind for et uigennemskueligt marked. Det er noget regulært vrøvl. Nu må vi jo desværre ikke citere fra forhandlinger, men nogle af de forslag, hr. Kjeld Rahbæk Møller luftede under forhandlingerne, ville have givet et særdeles uigennemskueligt marked, kan man roligt sige.

Det, vi i al beskedenhed arbejdede for, og som jeg godt tør citere mig selv for – det må man jo heldigvis godt her fra talerstolen – var et ønske om, at dansk erhvervslivs interesser og erhvervslivet bredt set – og det er ikke kun et spørgsmål om hr. A.P. Møller, som hr. Kjeld Rahbæk Møller bliver ved med at henvise til, som om det skulle være et spørgsmål om en navngiven person – ikke skulle kunne sættes til side, når Fondsrådet skulle bestemme oplysningsforpligtelserne for aktier.

Vi føler, det må være helt oplagt, at erhvervslevet medinddrages i de væsentlige beslutninger, som i særdeleshed vedrører erhvervslevet og er helt essentielle for det, og derfor kæmpede vi for, at man ikke skulle sidde helt overhørig, hvad erhvervslevet mener om det væsentlige spørgsmål. I modsætning til hr. Kjeld Rahbæk Møller mener vi ikke, at erhvervslevets indflydelse i den sag vil medføre dårlige eller uigenkæmnelige eller andre negative regler, fordi vi har en helt anderledes indfaldsvinkel til erhvervslevets deltagelse i den slags ting end SF, og det er selvfølgelig ikke mærkeligt.

Men derfor har vi logisk nok også helt modsat rettede ønsker i forhold til SF, og det viste sig da også, at de to ting slet ikke kunne kombineres i forhandlingerne. Vi ønskede, at erhvervslevet skulle høres, og det ønskede SF ikke. Disse to ting er jo ikke til at forene, og det er heller ikke lykkedes, kan jeg forstå. Men vi kan leve med, at man fra regeringens side har indgået et internt forlig om sagen, for det imødekommer langt hen ad vejen de betænkeligheder, vi havde.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Sagen er, at der ikke er andre virksomheder end A.P. Møller, der nogen sinde har ytret ønske om at få denne begrænsning af oplysningsforpligtelserne.

Der er i øvrigt heller ikke nogen af A.P. Møllers konkurrenter i andre lande, der har en sådan undtagelse. Amerika har det ikke, Taiwan har det ikke, og Norge, der har en langt større handelsflåde end Danmark – og den sejler ikke bare op og ned langs Norskekysten – har det ikke. Men A.P. Møller ønsker det af ejendommelige grunde, og de er i stand til at styre det, som fru Pernille Sams kalder erhvervslevet, nemlig Rederiforeningen og Industrirådet. Men i denne sag repræsenterer A.P. Møller ikke de brede interesser. For den almindelige danske virksomhed er det bedst, at vi har en velfungerende børs, fordi det giver de bedste muligheder for kapitaltilførsel, og en velfungerende børs kræver, at der er tillid fra investorernes side. Men det kræver også åbenhed og gennemsækelighed.

Bjørn Elmquist (RV):

For nogle år siden skulle Københavns børs være en af de store internationale børser, måske centret for Nordeuropa, og der blev lavet et børsudvalg, som sad i 2½ år uden at kunne enes om,

hvordan udkastet til en lov om oprettelse af en uafhængig børs i Danmark, en selvejende institution, skulle se ud. Så landede sagen i al sin uenighed på Folketingets bord, og det var vel i april måned, vi begyndte at tage hul på diskussionen.

Og nu står vi her i november, godt og vel et halvt år efter, med noget, der ligner ganske stor enighed. Jeg ved ikke, om der bliver enstemmighed, når vi er færdige – det gør der nok ikke – men jeg synes ærlig talt, at vi på trods af de besværligheder, vi har haft undervejs, har løst opgaven på ganske kort tid og også på forsvarlig vis, ser det da ud til.

Det, der hele vejen igennem har været vores ledetråd i Det Radikale Venstre, har været at tage det ønske alvorligt, som mange har om at få skabt en velfungerende fondsbørs i Danmark, og dertil kræves en række ting: en selvejende institution, en handlekraftig ledelse, og at man lever op til de krav om gennemsigtighed og åbenhed, som gælder på alle de børser, hvor der er en aktivitet, som er værd at tale om. For os har det været meget, meget svært at forstå, at der var dele af dansk erhvervslev – måske endda kun meget små dele – som havde store ønsker om at kunne fastholde en fuldstændig fortidig og provinsiel form for lykkethed. Det er noget af det, det har handlet om, og det er noget af det, der har kompliceret vores forhandlinger.

Jeg skal ikke være helt så direkte som hr. Rahbæk Møller, som jo kalder en spade for en spade, og det kan godt være en fordel en gang imellem. Men jeg er et lidt forsigtigere gemyt, og jeg synes ikke, vi her i eftermiddag har tid til de mange korte bemærkninger; jeg agter i hvert fald ikke at deltage i dem. Undervejs har jeg haft en fornemmelse meget lig den, hr. Rahbæk Møller har haft, men jeg mener, at vi nu er endt med et forsvarligt resultat, og jeg vil gerne takke erhvervsministeren, fordi hun med stor tålmodighed har prøvet at forlige alle de stridende parter. Jeg tror også, det er lykkedes for hende – hvad der ikke lykkedes for børsudvalget – at skabe en meget stor grad af enighed mellem de forskellige partier i Folketinget og dermed også mellem de forskellige interesse modsætninger.

Der har været nogen opmærksomhed om spørgsmålet: Hvad ender denne dispensationsregel med at gå ud på? Hvad er det, vi hjemler, hvis vi vedtager lovforslaget, som det ser ud nu? Er det noget, der er låst fast? Er det noget, der på forhånd giver et signal om, at nu skal den og den del af det danske erhvervslev være

garanteret en dispensation? Dertil vil jeg sige nej. Det er en helt neutral dispensationshjemmel, der er sat ind, og de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, gør det 100 pct. klart, at det i hvert fald er det, der er sigtet med reglen. Hvis vi ikke er nået til vejs ende endnu, må vi gøre det i udvalget, men vi får et Fondsråd, der ikke er bundet.

For at sige det med ganske få ord om disse dispensationer fra halvårsregnskaber eller oplysningsforpligtelser, eller hvad det kan være: Alle kan få dem, men ingen har garanti for at få dem. Jeg tror også, det vil være en nødvendighed, hvis vi skal have de rigtige, kloge, dygtige og kompetente folk ind i Fondsrådet, både som formand og næstformand, og hvad det ellers kan være. Det er vigtigt, at vi ikke binder deres hænder på forhånd, så de skulle sidde som nogle matadorer i Korsbæk, der skulle have kendskab til erhvervslivet, før de ville gå ud og investere. Det er meget vigtigt, at der ikke bliver bindinger i nogen som helst retning.

Jeg har også hørt, at nogle af interesseorganisationerne er bange for, at lovforslaget giver et signal til omverdenen om en udvidet anvendelse af dispensationer. Jeg mener, det er en forkert udlægning, og det har i hvert fald ikke motivet mit parti til at bakke forslaget op. Vi mener ikke, der er tale om et signal om udvidet adgang i forhold til tidligere. Der bliver flere, der kan søge dispensation, men det bliver op til Fondsrådet at give dem, og det er Fondsrådets ansvar, at Københavns Fondsbørs kommer til at fungere på vilkår, der er mindst lige så gode som alle andre steder.

Forhåbentlig kan vi gå i spidsen og få skabt øget aktivitet. Det er ikke bare yuppier, vi skal skabe job til, men det er et spørgsmål om, at dansk erhvervsliv får den nødvendige adgang til den kapital, som også vil hjælpe det danske samfund som helhed. Jeg siger held og lykke til det Fondsråd, som skal i gang på et tidspunkt, og fra Det Radikale Venstre er vi parat til at støtte lovforslagene og give dem en hurtig udvalgsbehandling, så loven kan træde i kraft så hurtigt som muligt.

Kim Behnke (FP):

Da Folketinget i foråret førstebehandlede disse lovforslag, blev de fra Fremskridtspartiets side mødt med mange rosende bemærkninger, og dem skal jeg gentage i dag. Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at de lovforslag, vi har liggende foran os nu, er bedre end dem, vi så i for-

året. Der har fundet nogle små justeringer sted, men det skyldes jo også, at vi har brugt sommeren og efteråret til en lang række forhandlinger.

Jeg vil også godt kvittere for, at nogle af de synspunkter, vi er fremkommet med, er blevet mødt med så stor velvilje fra ministerens side. Det første, vi foreslog, var, at i stedet for, at vi politikere skulle sidde og skændes om nogle af de synspunkter, parterne i udvalget havde udvekslet, var det bedre at lade parterne krydse klinger foran os, så vi kunne se mere præcist, hvor forskellene var. Der blev holdt et stort møde i ministeriet, det syntes vi var en god idé, og der kom faktisk meget fornuftigt ud af det møde. Blandt andet blev det meget tydeligt præciseret, hvor forskellene var, og det blev nyttigt, da vi efterfølgende skulle i gang med de politiske forhandlinger. Det er jo godt, at vi ikke render rundt og tror, vi varetager nogle interesser, som måske slet ikke gør sig gældende.

Undervejs i de politiske forhandlinger har vi til stadighed rettet en appel til ministeren om at få tingene til at falde i hak, så vi til sin tid kunne konstatere, at et meget bredt flertal ville vedtage lovforslagene. Det ville være meget uhensigtsmæssigt at komme i den situation, at en kreds af partier gik på talerstolen og sagde, at efter førstkommende folketingsvalg var det et par af de love, man ville ophæve hurtigst muligt.

Det vil være ødelæggende for det meget, meget balancefine marked, vi her har til lovgivning. Det er vigtigt, at man kan have tillid, meget tillid, til, at lovgivningen nu ligger fast og kommer til at ligge sådan i ganske mange år fremover.

Derudover har vi i Fremskridtspartiet egentlig betragtet hele børsreformen som et isbjerg, hvor, som vi alle sammen ved, den største del er skjult under vandoverfladen.

Noget af det, der har interesseret os, og som vi har syntes var fantastisk godt, er hele liberaliseringen: Muligheden for, at der kan opstå konkurrerende værdipapirclearingcentraler, muligheden for, at der kan være andre end lige Københavns Fondsbørs, der beskæftiger sig med børsvirksomhed, muligheden for, at man kan få disse såkaldte markedspladser – hele liberaliseringen af den monopolvirksomhed, vi hidtil har haft i Danmark.

Og det synes vi stadig er værd at lægge mærke til. Når man ser et smukt isbjerg, lægger man ikke mærke til det, der er under vandet. Vi synes, der er grund til at gentage det synspunkt her i dag.

Hvad er det så, der stikker over vandet? Det er Fondsrådet. Det er det, der har været langt den største opmærksomhed omkring, og der blev ved førstebehandlingen i foråret brugt mange bemærkninger på, hvorvidt det nu var en god idé at få dette Fondsråd.

Vi har hele tiden syntes, det var en meget god idé, al den stund vi stadig væk mindes, hvordan Folketinget havde en mere eller mindre underlig behandling af lovgivningen, da vi skulle tillade brugen af warrants, futures og options i Danmark. Da havde man en Folketingssal, hvor der blev talt og sagt ting, hvor de pågældende ordførere – ingen nævnt, ingen generet – nok ikke rigtig vidste, hvad de egentlig havde med at gøre, og vi vedtog nogle love, som ikke ret mange havde fornemmelsen af hvad betyder.

Der kan i fremtiden blive brug for langt flere hurtige handlinger, når vi i Danmark skal tilpasse os nye handelsmetoder og nye markedsredskaber, som vi i Folketinget måske ikke rigtig kan forstå er nødvendige, men som markedet har udviklet. Og da er det vigtigt, at vi har Fondsrådet, som meget hurtigt kan agere og give tilladelser eller sætte begrænsninger, hvis det er det, der er brug for på det danske marked.

Den øverste del af isbjerget, de allerøverste snekrystaller deroppe, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt der i Fondsrådet med dets daværende 10 medlemmer skulle være en formand med en afgørende stemme, viste sig at være det, der skulle give anledning til nok så mange og hårde forhandlinger i den politiske kreds.

Og lad mig sige det så klart, som det overhovedet kan lade sig gøre: Til lykke med det forslag, vi nu har foran os. Det er en fremragende måde at løse de interessekonflikter på at udvide rådet fra 10 til 11 personer. Det er godt tænkt, og det skal have ros netop i dag.

Jeg skal heller ikke citere fra forhandlingerne, men vi var altså ved at udvikle nogle kineserier og nogle mærkværdige ordninger om, hvornår denne formandsstemme skulle være afgørende, og hvornår den ikke skulle være afgørende, om der skulle være nogle tidsfrister for, hvornår beslutninger skulle træde i kraft, osv. – alt sammen noget, som udelukkende ville give ekstra beskæftigelse til de store advokatfirmaer nede i Bredgade, når man i rådet ikke kunne blive enige om, hvordan man skulle fortolke den lovgivning, Folketinget har lavet. Det ville have været en bjørnetjeneste for markedet, hvis vi havde lavet de regler.

Vi appellerede hele tiden til, at det skulle være nogle klare regler, også selv om de klare regler ideologisk trak i en lidt anden retning, end vi helst vil i Fremskridtspartiet. Så derfor megen ros for, at det nu er blevet 11 personer.

Så har SF i dag gentaget det synspunkt, vi har hørt nogle gange, nemlig at SF ikke tror, at der bliver mere end én fondsbørs i Danmark. Det er da muligt, at der kommer til at gå nogle år, inden vi oplever etablering af fondsbørs nummer to. Det er heller ikke sikkert, at fondsbørs nummer to bliver en kopi af fondsbørs nummer et, hvis jeg må bruge det udtryk.

Men den teknologiske udvikling gør jo, at det at handle på en fondsbørs i dag ikke er et spørgsmål om, at man har en masse mennesker siddende i en sal, der råber og skriger i munden på hinanden, når de skal købe og sælge aktier og obligationer, og hvad der ellers er. I dag foregår de her ting som elektroniske overførsler af ettaller og nuller mellem edb-maskiner, og netop set i det lys kan den teknologiske udvikling gøre, at vi om kort tid eller måske først om nogle år vil opleve et behov, som den lovgivning, vi har liggende foran os, er i stand til at tilfredsstille. Vi synes, det er vigtigt, at det ikke er lovgivningen, der er en hindring, men at det er markedet selv, der afgør, om man skal have børs nummer to og nummer tre og nummer fire.

Vi forventer os i øvrigt meget af muligheden for oprettelse af disse markedspladser, hvor folk med særlige interesser – det kan være køb og salg af kaffe eller olie eller te, eller hvad det nu måtte være – kan danne en særlig markedsplads.

Endelig vil jeg sige om hele dette område, at man i de politiske forhandlinger, og også når man har lyttet til aktørerne, indimellem har fået indtryk af, at der var tale om nogle folk, som var virkelige modpoler til hinanden, og som slet, slet ikke kunne finde ud af at samarbejde.

Jeg tror egentlig, at man fra aktørernes side har forstærket og forstørret de forskelle og interessekonflikter, der måtte være, mere end de egentlig kan bære. For en børs er jo en meget, meget fin maskine. Der kan være alle de sælgere, man kan tænke sig, men hvis der ikke er nogle købere, så er der ingen børs. Og der kan være alle de købere, man kan tænke sig, men hvis der ikke er nogle sælgere, er der heller ikke nogen børs.

Købere og sælgere har et skæbnefællesskab, og de ved godt, at de kun kan fungere, hvis modparten også er til stede. Derfor har vi igen-

nem mange år glædet os over, at forholdene på Københavns Fondsbørs har været så eksemplariske, som tilfældet er. Vi har glædet os over, at de har kunnet have deres egne børsetiske regler, og at der kun meget sjældent har været anledning til egentlig konflikt. Derfor forventer vi også, at den lødighed og den ansvarsbevidsthed, der har været vist fra parterne, vil blive genetableret, nu hvor lovgivningen kommer på plads og de kan begrave stridsøkserne og koncentrere arbejdet om det, de er for, og det, de alle sammen er gode til, nemlig at formidle handel af værdipapirer.

Vi glæder os derfor over de to lovforslag, der ligger her, og vi vil stemme for dem. Om SF og måske også Enhedslisten vil stemme imod, generer os ikke så meget. Det vigtigste for os er, at det er et meget bredt flertal i Folketinget, der vedtager disse regler, således at markedet kan have tillid til dem.

(Kort bemærkning).

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Hr. Kim Behnke tror åbenbart fortsat, at der bliver mulighed for, at der kommer to, tre eller fire aktiebørser i Danmark. Det skal jeg ikke argumentere imod. Det er tro, og folks tro skal man lade være i fred.

Men når hr. Kim Behnke henviser til den elektroniske udvikling, vil jeg godt fremføre et andet punkt, der er vigtigt for en fondsbørs, nemlig at der skal være volumen af hensyn til en ordentlig prisdannelse og af hensyn til, at man faktisk kan få den kapitaltilførsel, man har brug for, og derfor vil der være en tendens til, at kapitalen koncentrerer sig. Det har vi set, og alt tyder på, at i kapløbet om at blive den dominerende børs i Skandinavien har Københavns Fondsbørs tabt, og der er i hvert fald ingen som helst chance for, at vi får to eller tre eller fire fondsbørser, der for alvor hver for sig kan konkurrere med Stockholms Fondsbørs.

Alt tyder desværre på, at erhvervslivet i stigende grad vil gå til Stockholm, London og New York. Hvis vi skulle satse på den spinkle chance for at få en fondsbørs af noget volumen her i landet, er det først og fremmest gennemskueligheden af denne fondsbørs, vi skal interessere os for. Resten er ideologi og ligegyldigt.

Frank Aaen (EL):

Det mest interessante ved disse lovforslag er den måde, de blev forberedt på. Forberedelserne illustrerede til stor fryd for os socialister,

hvilken magt A.P. Møller har over politikere i dette samfund, når der diskuteres pengespørgsmål. Det var rent ud sagt et forunderligt skuespil, vi var inviteret til, og jeg siger udtrykkelig inviteret til. Vi var ligesom tilskuere, når vi så, hvordan man i måneder kunne skændes om, hvorvidt formandens stemme skulle være udslagsgivende eller ikkeudslagsgivende.

Jeg synes faktisk, at det til tider virkede noget komisk, men jeg har forstået, der var en alvorlig baggrund for skuespillet. Baggrunden var åbenbart et slagsmål om, hvilket parti der stod nærmest A.P. Møller, og som med størst energi kunne vise sin ærbødighed for det store selskab. Vi må notere os, at De Konservative gik af med sejren. Til lykke med det!

Jeg vil nok sige, at når vi har set et sådant forløb og hørt debatten i dag, må man spørge: Hvor er sammenhængen i dramaet? Et udvalg, der barslede med flere bind og ikke noget resultat. Forhandlinger i månedsvis herinde på Christiansborg og nede i Erhvervsministeriet med krise og sammenbrud og så en forkølet debat – hvis vi overhovedet kan snakke om debat i dag. Måske er det et nyt lærestykke i det, vi har at gøre med her, nemlig kapitalens diskrete magt bag kulisserne gennem – i dette tilfælde – talskvinder. Der har man gjort sig stor umage. Men når det kommer hertil, så er der ikke nogen debat, der kan fremføres her, hvor det burde være muligt i åbenhed og offentlighed at gennemføre en diskussion om et emne, der anses for at være så vigtigt, som man gør.

Det er ikke noget, der kan engagere os voldsomt. Vi vil tilsige støtte til selv små fremskridt i retning af mere åbenhed og hensyn til lønmodtagernes investeringsmuligheder, nu da vi har fået disse kæmpemæssige fonde, men ud over det vil vi ikke engagere os voldsomt. Vi kunne jo overveje – for at genere hr. Kim Behnke – at ende med at stemme for, men jeg tror, det går mere i retning af at undlade at stemme eller stemme imod. Det gør vi, fordi der selvfølgelig skal være orden omkring en børs, men problemerne vedrørende de finansielle markeder er langt mere alvorlige, end dette meget omfattende forberedende arbejde på nogen måde har løftet bare den mindste flig for.

Her tænker jeg på, at jeg i går aftes på Kanal 4 – TV 4 hedder det vist – så hr. Peter Duetoft fortælle, at det var udelukket med et forlig om finansloven med SF og Enhedslisten, for så vil det gå grueligt galt på børsen. Se, det var da et problem, der var værd at tage fat på, når man diskuterer børs.

Jeg tænker på sådan en lille finurlighed, som man kunne læse i fredags i dagbladet Børsen, at det overraskende valg af Lafontaine som ny socialdemokratisk leder i Tyskland betød et lille dyk i obligationerne. Med den mere populære Lafontaine i spidsen udgør Socialdemokratiet en større trussel for Kohls siddende regering, og det fik obligationerne til at falde. Jamen det synes jeg da er problemer, man burde tænke over og tage sig af, når man diskuterer børs og børsreformer.

Det er et voldsomt cirkus, vi har, når vi skal låne til en bolig og oven i købet skal låne vores egne penge, for det er jo nede fra pensionskassen, fra ATP og fra LD, pengene kommer. Når vores egne penge skal bruges til vores egen bolig, bestemmer internationale spekulanter, om vi skal låne dem til en lav pris eller til en høj pris. Det er grotesk.

Der er brug for en helt anden pengeformidling i dette land end den, vi har, og hvis det var sådan en reform, det drejede sig om, hvis det var den debat, vi havde, hvis det var sådan et udredningsarbejde, vi havde haft, og hvis det var en lovgivning, der tog højde for den slags problemer, ville jeg med glæde have engageret mig meget mere i at diskutere børsreform.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige til lykke til erhvervsministeren med, at hun har formidlet, at der er kommet det brede flertal for disse lovforslag.

Dernæst synes jeg også, at embedsmændene i Erhvervsministeriet fortjener en tak for besvarelsen af alle de spørgsmål, vi har stillet, og for de store notater, som vi har bedt om.

Som sagt er vi i CD utrolig glade for, at man fik det brede forlig. Vi synes, at når vi sætter sådan to initiativer i gang vedrørende en fondsbørs, så er det meget vigtigt, at grundlaget og i det hele taget incitamentet til, at det kan komme til at fungere, er til stede.

Vi støtter lovforslagene og håber på en positiv og god udvalgsbehandling.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg vil bare knibe mig i armen og sige: Nu er det jo altså ikke tredje behandling, så der kan ske noget endnu, men i øvrigt selvfølgelig udtrykke min store glæde over, at vi er nået så langt, som vi er i hvert fald lige i øjeblikket.

Det er klart, at dette er udtryk for en balance. Jeg tror også, at hr. Kim Behnke var inde på, at

der skal to parter til at handle, og uden en køber og uden en sælger er det hele ikke særlig sjovt.

Så kan man fabulere længe over, om vi med det her sikrer en fondsbørs i København, eller om vi kan skabe flere, eller om der ikke er nogen om 10 år. Jeg mener, at vi, når vi er færdige med disse lovforslag, kan sige, at nu har vi gjort vores. Det er ikke os, der bestemmer, om der er en fondsbørs om 10 år, men vi kan prøve at gøre vores arbejde så godt som muligt og lægge den fremtidssikring ind i lovgivningen, som gør, at de, der sidder tættest på markedet og ved, hvad konkurrenceparametrene er ude i verden, kan indrette fondsbørsen eller -børserne i København efter det. Så tror jeg egentlig ikke, vi kan gøre det så forfærdelig meget bedre. Det er køber og sælger, der afgør, hvor de vil handle. Hr. Kim Behnke beskrev jo, hvor nemt det er at skifte skærm, og det er fuldstændig korrekt.

Men det afgørende må være, at vi gør, hvad vi kan, og det synes jeg det ser ud til og kan høres af debatten i dag, at vi er godt på vej til.

Der er en teknisk høring i øjeblikket, og det er klart, at vi alle afventer den og ser, om der kommer nogle forbedringsforslag. Det er da muligt, det skal man ikke afvise.

Hr. Rahbæk Møller rejste spørgsmålet om formanden, og til det må jeg sige, at det er faktisk ikke afklaret endnu. Nu tager vi udvalgsbehandlingen, og lad os så se, hvad der opstår under den.

Men under alle omstændigheder synes jeg, at jeg kan lytte mig frem til, at i hvert fald balancen i lovforslagene synes at være ved at være fundet mellem parterne, og konstruktionen omkring Fondsrådet synes at være på plads. Så jeg håber og forudser også, at vi kan få en rimelig hurtig udvalgsbehandling, så vi kan sætte lovene i kraft fra 1. januar. Der er ting, der skal klares og ordnes og forberedes, men jeg tror alligevel, at parterne allerede nu har fået et indblik i, at Folketinget har givet et rimelig klart signal i dag om, at det går nok i den retning.

Så jeg siger mange tak for en meget positiv førstebehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljø- og Planlægningsudvalget (17/11 95):

Udtræder: Erling Christensen (S)

Ny stedf.: Lotte Henriksen (S)

Det Udenrigspolitiske Nævn (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Udvalget for Forretningsordenen (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Forsvarsudvalget (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Det Politisk-Økonomiske Udvalg (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Udtræder: Grethe Rostbøll (KF)

Ny stedf.: Kai Dige Bach (KF)

Trafikudvalget (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Udenrigsudvalget (18/11 95):

Udtræder: Irene Sønderby (CD)

Nyt medl.: Arne Melchior (CD)

Boligudvalget (18/11 95):

Udtræder: Grethe Rostbøll (KF)

Nyt medl.: Kai Dige Bach (KF)

Erhvervsudvalget (18/11 95):

Udtræder: Grethe Rostbøll (KF)

Nyt medl.: Kai Dige Bach (KF)

Det Energitpolitiske Udvalg (18/11 95):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Nyt medl.: Jens Vibjerg (V)

Kommunaludvalget (18/11 95):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Nyt medl.: Jens Vibjerg (V)

Miljø- og Planlægningsudvalget (18/11 95):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Nyt medl.: Jens Vibjerg (V)

Sundhedsudvalget (18/11 95):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Ny stedf.: Jens Vibjerg (V)

Nordisk Råd (18/11 95):

Udtræder: Kim Andersen (V)

Ny stedf.: Jens Vibjerg (V)

Udvalget for Forretningsordenen (19/11 95):

Udtræder: Frank Bøgh (SF)

Nyt medl.: Kjeld Rahbæk Møller (SF)

Erhvervsudvalget (19/11 95):

Udtræder: Frank Bøgh (SF)

Nyt medl.: Kjeld Rahbæk Møller (SF)

Forskningsudvalget (19/11 95):

Udtræder: Frank Bøgh (SF)

Nyt medl.: Kjeld Rahbæk Møller (SF)

Sundhedsudvalget (19/11 95):

Udtræder: Frank Bøgh (SF)

Nyt medl.: Kjeld Rahbæk Møller (SF)

Uddannelsesudvalget (19/11 95):

Udtræder: Frank Bøgh (SF)

Ny stedf.: Kjeld Rahbæk Møller (SF)

Det Udenrigspolitiske Nævn (19/11 95):

Udtræder: Anna-Marie Hansen (S)

Nyt medl.: Helle Degn (S)

Udtræder: Hans Jørgen Jensen (S)

Ny stedf.: Anna-Marie Hansen (S)

Finansudvalget (19/11 95):

Udtræder: Hans Jørgen Jensen (S)

Nyt medl.: Helle Degn (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen,
onsdag den 22. november 1995, kl. 13.00.Angående dagsordenen skal jeg henvise til
den dagsorden, der er opslået i salen.Mødet hævet kl. 16.17
